

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

0 mm

En ny sandfærdig Bise om Sangeren Tomfru Lobinsti.

Mel. Jeg tjente paa Kjelstad ifjor.

Har De hørt for et underligt Snak,
Som der føres om denne Lobinsti;
De siger, han er en Polak
Udaf dem, som fulgte Lopinsti;
— De har vel hørt om de Folk,
Som vilde gi'e Russerne Svole;
Men Russen han laa sgu paa Kur
Og sat' dem paa Sultefur!

Og der var Lobinsti nok med;
Men han likte slet ikke at sulte,
Og dersor saa streg han afsted,
Sin Maves Opfordring han fulgte.
Han var nok saa klog, at han saa,
At sligt Levebred ikke slog til,
Og dersor han faste' sig paa
At leve af Sang og af Spil.

Og saa kom han da hid til By'n
Og først en Hybel sig lei'de,
Folk siger, at en Violin
Bar al den Ting, som han ei'de.
Men saa sik han et "Selskab" i stand
Et Sters udpaa Vaterland,
Og saa sang de, saa det havde Skif,
Og det var nok en prættig Trafik.

Di fulde vel set'n engang,
Det var slig en vacker en Fyr saa,
Og der, hvor Lobinsti sang,
Der var det nu altid sligt Styr saa.
For alle saa vilde de se
Paa Polaffen, som havde vært med
At banke Russernes Krop
Og af Russen at bankes op.

[Chra 1864?]

Ole Hørende Ole Kjøgsrød 1864
Viborg 13:362

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

0 mm

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

Og blandt Damerne han i en Fart
Kem i Gre og Agt, jo jeg taffer,
Og en Kjæreste sif han sig snart,
(For Damerne liser Polaffen).
Ja — neppe En skulde det tro;
Han sif ikke een, men to,
For han var en forsynlig Mand,
Han tog for sig af Retterne han.

Men endelig syntes han det,
At for meget det blev af det Gode,
Og saa strøg han da efter aften
— For det var nu hans gamle Mode;
En vacker Dag ombord
Han gif i Dampskibet „Nor“,
Og endelig landed' han da
Dernede i Fredriksstad.

Men værre og værre det gif;
For havde han Kjæresten twende,
Og dernede en Tredie han sif,
Og endda det turde vel hænde,
At var han blevet der mer,
Han hadde faa't endnu fler;
Men Politiet sa': „Stop,
Vent lidt, din forsløi'ne Krop!“

Og saa blev han da arrestert
Alt for sine Kjærestes mange,
Og siden han blev visitert;
Men det var vel en underlig Fange!
Politiet var holdt for Nar,
Og det skreg, som om Fanden var los,
At Polaffen Lobinssi var
En udklædt Tjenestetøs!

Saa blev han igjen sendt aften
Hid til Byen, den Jomfru-Polaffen;
Men det Paabud gav de ham med:
Han sku' faste Buxen og Frakken.
Politiet lystræs jo maa,
Og snart vi vel skue faa,
At vores berømte Polak
Gaar omkring i Tørklæ' og Staf.